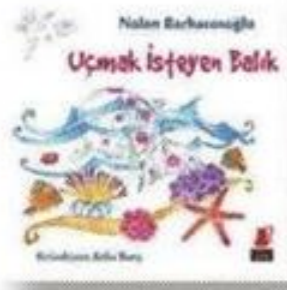

Yetişkinine de yazarım çocuğa da...

2014'ü geride bırakırken farklı bir seçki yapalım istedik. Yetişkin okura seslenen yazarların da ara sıra çocukların dünyasında gezintiye çıkmasından doğal ne olabilir? Bakalım kimin yolculuğu nasıl geçiyor? Yetişkinlere seslenen yazarlar çocuklar için kalem oynatırken nasıl yollar izliyor?

O meraklı bir balık

Uçmak İsteyen Balık
Kırmızı Kedi
Yazan: Nalan Barbarosoğlu
Resimleyen: Reha Barış

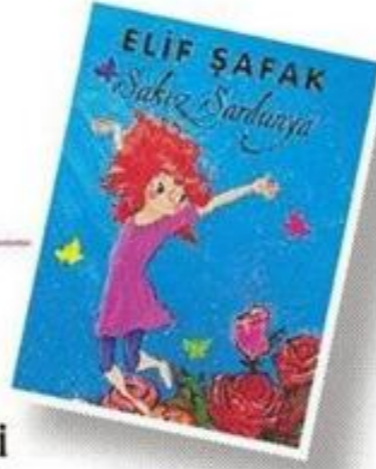

Rengarenk balıklar, zarif zarif süzülen denizatları, mükemmel formlarıyla dikkat çeken denizyıldızları, çarpıcı güzellikleriyle kayaları saran mercanlar, sağa sola salınarak huzur veren yosunlar... Su altının büyüdü dünyası! Bu muhteşem alemden kim şikayetçi olabilir ki? Deniz yüzeyinden geçen bir sandal aniden ışığını kesivermeseydi, belki de minik kahramanımız benekli balık da mutlu mesut yaşayıp gidecekti bu diyarlarda. Aklına gelmeyecekti, yukarılarda bir yerlerde farklı bir dünya olabileceği. Kesilen ışığa ulaşmak için bir istek duymayacaktı içinde. Ama kesildi bir kez ışık. Merak duygusu düştü benekli balığın içine. Artık olur mu hiç durduğu yerde durmak? Elbet takip edecek içindeki sesi, çıkacak çıkabildiğince yukarılara. Peki ama denizin yüzeyine ulaşmak yetecek mi ona? Yoksa daha da yukarılara çıkmaya, bir martının kanadında yol almaya, bulutlara ulaşmaya mı kalkışacak? Reha Barış'ın sihirli fırçasıyla renklenmiş bu kitap, meraklı ruhlara çok iyi gelecek gibi. Çünkü bu tatlı öykü, okuruna heveslerinin peşinden koşma isteklerini öldürmeden kendi sahip olduklarını takdir etme gücünü vermeyi başarıyor.

TÜLİN KOZİKOĞLU

Sihirli küre ve Sakız Sardunya

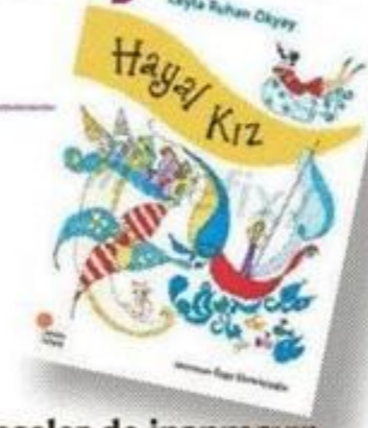
Sakız Sardunya, Doğan Egmont
Yazan: Elif Şafak, Resimleyen: Zafer Okur

Sakız Sardunya'nın sorunlarının odağı neydi acaba? Bu tuhaf ismi miydi arkadaşlarından onu uzağa düşüren, yoksa kişiliği mi? İsmi farklı olduğu için arkadaşlarından uzağa düşmüş ve kişiliği de bu yüzden yaşatlarından farklı şekillenmiş olabilir miydi? Yoksa aslında herkes kendince farklı ve yalnızdı da bir tek o mu kendini bu özel durumun içine düşmüş gibi hissediyordu? Bir yanda bu bilinmezler döngüsünde kendini kitaplara ve hayallerine kapıran Sakız Sardunya, diğer yanda bulanı Efsaneler, Hikayeler ve Masallar Ülkesi'ne uzanan unutulmaz bir yolculuğa çıkaran sihirli bir küre. Okul kütüphanesinin raflarında bu tuhaf küreyle karşılaştığında elbet haberdar değildi Sakız Sardunya gideceği diyarlardan, yaşayacağı maceralardan. An be an büyüyüp, serpilip, olgunlaşacağından. Ve gün gelip farklılıklarıyla barışacağından. Genelgeçer anlayışta 'farklı' kelimesine yüklenen olumsuz anlamın, güzel zihinlerin kıvrımlarında 'sıradışı' kelimesinin taşıdığı cevherle birleşebileceğinden. Ama işte Sakız Sardunya'nın gidip geldiği yer böyle bir yerd; düşlerdeki gibi olmaz olduran, imkansız mümkün kılan büyüdü bir kara parçası. Tıpkı iyi yazılmış bir kitap gibi...

Hayaller dünyasına yolculuk

Hayal Kız
Güneşiği Kitaplığı
Yazan: Leyla Ruhan Okyay
Resimleyen: Özge Ekmekçioğlu

İsminin Mavi olduğunu söyleseler de inanmayın. O sorulara "Mavi Hayal" diye cevap veriyor. Hayal dünyasına dalıp gitmede bunca ustalasmış o. Mavi Hayal'in annesi Lale Hanım'ın da 'çocukla çocuk' olmakta üstüne yok. Hal böyle olunca ana-kız kah hayali bir kediyi evlerinde besleyerek, kah hayali bir topla oynayarak hayal dünyasına dalıp gidiyor, hayatlarını renklendiriyorlar. Peki ya gerçek dünya? Orada da 'bilginler gibi her şeyi bilen' babası, ona kendini özgür hissettiren sütanesi, en önemli şeyleri söylediği arkadaşı Ali, eğlenceli oyun arkadaşı Elif ve pek yakında aileye katılacak olan minik kardeşi var. Oyunlar, sürprizler, partiler, bilmeceler, kıvrımlar, kitaplar ve okumayı sökmene verdiği mutluluk var... Ve kimbilir belki aşk var. İster hayal dünyasında, ister gerçek dünyada, Mavi Hayal gibi bir kızsınız, hayatın her noktasında sizi bekleyen bir güzellik var.

Kitapkurdu
İtir Kozikoğlu'nun
bu ayki seçimi:

Gözlüksüz ve
güzel bir hayat

Babam ve Ben
Tudem
Yazan: Patrick
Modiano
Resimleyen:
Jean-Jacques
Sempe

Catherine gözlük takıyor. Gözlükleriyle dünyayı hep olduğu gibi görüyor, sert köşeler ve keskin çizgilerle. Ama Catherine gözlüksüz dünyaya bakmaktan zevk alıyor. Orada her şey buğulu ve sihirli gözüküyor, hiçbir şey belirli çizgilerden oluşmuyor. Burası onun rahatladığı başka bir dünya gibi, Catherine'in gözlüksüz dünyası. Aslında bu dünya Catherine'in olduğu kadar babasının da dünyası. Mesela babasının kurallı ve sıkıcı ortağı Bay Casterade'i dinlerken gözlüklerini çıkartıp dünyayı yumuşatmayı, Bay Casterade'in sesiyle kendileri arasına bir perde çekmeyi ve bu büyüdü dünyada kalmayı seviyorlar. Gerçek hayattan kaçmayı. Ama sanki daha derin bir anlam var burada. Bu gözlüksüz buğulu dünya Catherine'in, babasıyla yaşadığı hayatı gördüğü şekli temsil ediyor gibi. Babasının garip iş ortakları, onlar Paris'teyken annesinin Amerika'da oluşu, bale öğretmeninin sahte Rus aksanı... Catherine bu olumsuzlukların hiçbirini garip veya kötü bulmuyor, onun için her şey güzel. Arkadaşları var, evi var, bale dersleri var, babası var ve Amerika'da onları bekleyen annesi var. Tüm çizgiler buğulu ve güzel. Puslu yüzeyden başka hiçbir şey göremeyen Catherine'e bu yetiyor. Ama bence ben bu hissi yeterince anlatamıyorum. Bu yüzden sahneyi yazara bırakmalıyım. Eski zamanlarda geçen bu kitap bu zamanın çocukları tarafından okunmalı. Normalde sadece yetişkinlere yazan, 2014 Nobel Edebiyat Ödülü sahibi Patrick Modiano çocukların dilini gerçekten yakalamış. Ve Pıtırık serilerindeki çizimleriyle ünlü olan Jean-Jacques Sempe; her zamanki çocuksu ve yumuşak resimleriyle karakterlere hayat vermiş. Seveceğinize eminim!

